

Opozorjamo na oglas na strani 11 kmečkemu ljudstvu dobro znane trgovine Franjo Klanjšek v Mariboru, Glavni trg, pri apoteki sv. Aneha. 1401. Poskusite in nato presodite! Stotisoče gospodinj rabi danes pravo terpentinsko milo Gazela. Gospa, poskusite ga tudi vi!

Družinsko pratiko za leto 1931 s podobo Sv. družine že dobite vsepovsod. Segajte prido po njej, ker je res nekaj praktičnega. 1350

Samo za ženske.

Za žene in mladenke do sedaj ni bilo v »Slov. Gospodarju« stalnega čtiva. Večkrat se je že poiskovalo, da bi se to redno vršilo, pa se je še le letos posrečilo dobiti za to strokovno osebo, ki bo stalno v vsaki številki pisala tudi nekaj, kar bo predvsem zanimalo naše žensko. Koliko je stvari, ki bi jih naše žene in mladenke radi vedele, da bi mogle izvršiti svoje dolžnosti na svojem zelo častnem mestu v družini.

Žene in mladenke so že zelo mnogo stele za »Slov. Gospodarja«. Poznamo jih, ki so hodile od hiše do hiše, da so agitirale za naš list. Poznamo jih, ki si pritrčajo od svojega, samo da si morejo za svoj dom naročiti »Slov. Gospodarja«. Tudi med temi, ki so bili letos nesrečni, da jim je pogorel dom, pa so bili vsaj toliko previdni, da so bili celoletno naročeni na »Slov. Gospodarja«, je ena gospodinja, ki je bila deležna zavarovalnine 1000 Din.

Žene in mladenke so marsikje dosegle, da je prišel kljub nenaklonjenosti hišnega gospodarja dober list v hišo. Gotovo bodo v bodoče za »Slov. Gospodarja« še bolj navdušene, ker bo imel stalen oddelek »Za gospodinje«. Naši prijatelji naj storijo vse, da bodo vse ženske tudi za to izvedele, posebno še v onih hišah, kjer dosedaj še ni bilo »Slov. Gospodarja«. Vsem pa je treba posebej še poudariti, da naj se naročijo celoletno, da bodo njihove stanovanjske hiše tudi zavarovane za 1 tisoč Din v slučaju požara.

Na vsaki pošti dobite položnice, napišite številko računa 10.603 »Slovenski Gospodar«. Ali pa pišite dopisnico na upravo »Slov. Gospodarja« v Mariboru, Koroška cesta 5.

Tudi za naše žensko bo »Slovenski Gospodar« najboljši list!

*

Največji fakirski »čudež« pojasnjen.

Največji fakirski »čudež«.

Med Indijci ter Arabci so skrivnostni mošče, ki so znani pod imenom »fakiri« in so za nepoučenega nekaki čudodelniki. Pustijo se žive pokopati za dalje časa in se po odkopanju zbudijo zopet v življenje. Nadalje si prebadajo s šivankami brez bolečin jezik, hodijo po bodečih žrebljih itd. Do pred kratkem je veljala za največji fakirski »čudež« ta le spretnost:

Fakir je vrtilo gledalcev pognal v zrak vrv. Videti je bilo, kakor da kon-

ča vrv visoko v oblakih. Po tej vrvi je splezal najprej z opičjo spretnostjo mali dečko, za njim pa fakir z ostrim nožem med zobmi. Ko sta se zgubila oba plezalca po vrvi med oblaki, se je razleglo z višine nepopisno presunljivo vpitje dečka. Naenkrat so začeli padati z oblakov na tla posamezni okrvavljeni deli otrokovega telesa. Ko je bil na tla vržen zadnji kos žrtve, se je spustil po vrvi med gledalce še fakir z okrvavljenim nožem. Skočil je na sredo med razrezano truplo in tepal po ostankih. Nato je počenil, nekaj skrivnostno momljal nad razmesarjeno žrtvijo in namah je bil dečko živ in je sakal nepoškodovan med na smrt preplašenimi in začudenimi gledalci.

O baš opisanem največjem fakirskem »čudežu« je bilo napisanih že bog znaj koliko knjig, ki so povdarjale vse nad vse skrivnostno zagonetko, katere ni znal pojasniti nikdo naravnim potom.

Pričetek razvozljanja zagonetke.

Pred nekaj meseci sta se mudila v okolici arabske vasi Hillah v neposredni bližini starobabilonskih razvalin v Mezopotamiji nemška starinoslovca Erik Jan Hannen in Müller. Nekaj dne so obiskali razvaline starega Babilona bogati Angleži v spremstvu žensk. Kar se je raznesla govorica, da bo fakir iz vasi Hillah napravil pred Evropejci proti dobremu plačilu največji »čudež«. Nad vse radovedni Angleži so dali staremu fakirju 100 funtov in obljubili, da se bodo držali pri predstavi natančno njegovih navodil, ker sicer največji »čudež« ne bo uspel in še ima lahko neprezledno strašne posledice za gledalce. Povabljeni sta bila k proizvajanju še oba imenovana Nemca, ki sta igrala obenem tudi ulogo tolmačev med Arabci ter Angleži. Baš to priložnost hoteli uporabiti oba nemška učenjaka, da razkrinkata in celotnemu svetu pojasnita fakirski največji »čudež« kot navadno goljufijo. Učenjak Hannen se je opremil čisto nevidno s fotografičnim aparatom, ki je fotografiral s filmsko naglico potek »čudeža« in na ta način ima sedaj rado vedni svet v rokah ključ do dolgo dolgoletne fakirske skrivnosti.

Priprave za »čudež«.

Stari arabski fakir Abu Nasser je oznanil, naj se zbere predpoldne ob 9. uri radovedna družba 12 članov na določenem, tesno ograjenem prostoru čisto na prostem pod pekočim solncem. Zbrani so morali stati eden tik drugega in gledati v ono smer, v kateri se bo godil »čudež«. Po preteku dobre ure v najbolj žgeči vročini sta se prikazala dva fakirjeva pomagača, ki sta peljala na garah skrbno zvito in zelo debelo vrv ter obširno košaro. Za tema je stopal v haljo zaviti fakir Abu Nasser z majhnim dečkom, ki je imel na sebi le črne kopalne hlačke. Vsi coprniki so postali nekoliko proč od gledalcev in se lotili razkladanja vrvi. Nemški učenjak je dobro fotografiral, da je bila cela ne baš dolga vrv sestavljena iz koštrunovih hrbtenic in na zunanaj povita s platnom. Fakirjeva po-

močnika sta vrv sukala, da je postala trda kakor bambusova palica. Tako razmotano vrv je pognal fakir z bliskavico na kvišku (v resnici sta jo dvignila oba pomagača), da je bilo videti, kakor bi bila zapičena s spodnjim koncem v pesek in njen zgorajni konec bi pa segal v oblake. Ko je stala vrv, sta se postavila ob vsako stran fakirjeva pomagača, krilila z rokami proti vrvi, kakor bi jo rotila, naj stoji pokoncu, resnično pa je bila vrv prepeljana vsakemu od pomagačev skozi pas preko ledenj in sta jo podpirala vsak s svojim telesom. Spodnji konec je tičal globoko v pesku. A baš to mesto je že bilo poprej skrbno določeno in pod peskom votel prostor, kjer je bilo več fakirjevih sopomagačev, ki so sukali vrv nevidno, da je obdržala potrebno trdnost.

Čudež.

Ko so bile končane te priprave ter gledalci vsi zamaknjeni v konec vrvi med oblaki, je splezal dečko z opičjo spretnostjo navzgor po vrvi in se zgubil v višini. Za njim se je lotil plezanja stari bradati fakir. Bil je ogrnjen v zelo ohlapno haljo, obut v copate in v ustah je držal odprt dolg nož. Poleg vrvi je bila prostorna ter globoka košara. Predno se je podal stari po vrvi navzgor, je gnusno zaklel in nekaj zelo skrivnostno mrmral ter krilil z rokami. Ko je plezal po vrvi, ga je obdal naenkrat oblak. Ni bilo več videti ne dečka in ne haljastega copernika. Že se je razleglo iz oblaka krikanje dečka, ki je šlo skozi mozeg. Iz oblaka sta prileteli ena za drugo okrvavljeni dečkovi roki ter padli v podstavljeno košaro. Pri pogledu na dečkovi odrezani roki, so začele navzoče Angležinje upiti kakor brez uma. Za rokami sta čofnili v košaro obe nogi, nato trup in slednjič še glava. Oblak se je razblinil, po vrvi je priplezal fakir z okrvavljenim nožem med zobmi. Plezal je navzdol le do polovice in nato je skočil v podstavljeno košaro, kamor je bil že zmetel razkosano dečkovo truplo, in hodil po košari. Čez nekaj časa je skočil iz globoke korbe, počenil pred njo, krilil nad njo z rokami in izgovarjal coperniške besede. Pri teh zadnjih prizorih so se Angležinje onesvestile, njih spremljevalci pa so tudi gledali, kakor bi bili pripravljeni na takojšnji pobeg.

Ko je fakir izmomljal copernijo, je smuknil iz košare razmesarjeni dečko zdrav ter čil in prosjačil pri onesveščenih in na smrt preplašenih gledalcih napitnino.

Kaj pravi fotografirni posnetki?

Dečko je bil oblečen v plavalne hlače, fakir v haljo, pod katero je imel v roke, noge, trup in v glavo zvito capje, ki je bilo pomazano s koštrunovo krvjo. Dečko in stari sta uprizorila na koncu vrvi umetni oblak, ker so spodaj stoječi kihali, ko so zagledali v daljini meglo. Na vrhu vrvi je zmetel stari capje izpod halje v košaro, dečko pa mu je zlezal pod haljo in se tamkaj skrival. V košaro pometane cape so odstranili oni pomagači pod peskom, ki so nevidno navijali vrv. Fakir je sko-

čil v košaro, teptal po nje in pri tej priliki se mu je izmotal izza pasu — dečko.

Nemški učenjak pa povdarja, da je izvedel fakir celi »čudež« z izvanredno spretnostjo, ki zahteva mnogo vaje in je vse gledalce že pred predstavo hipnotiziral (skrivenostno uspaval), da so videli v domišljiji, da končava vrv v nedogledni vižini, a je v resnici precej kratka.

Največji fakirski »čudež« je sedaj pojasnjen kot spretnost ter goljufija, ki je slepila množice in izobražence že skozi deset- in desetletja kot neprodirna skrivnost. Fotografični aparat je odgrnil že marsikatero zagrinjalo, ki je bilo na videz nekaj »čudežnega«.

GOSPODARSTVO

Gospodarska obvestila.

Kmetijska podružnica za Maribor in okoliš zboruje v nedeljo dne 30. t. m. v dvanajstih vinarske in sadjarske šole. Začetek ob 9. uri dopoldne. Namen zborovanja je predavanje g. ravnatelja Priola o sadjarstvu, zlasti o gnojenju sadnega drevja. Podalo se bo v tej priliki tudi letno poročilo. Danes menda v naši pokrajini vsakdo že spozna, kolikega pomena nam je in bode sadjarstvo. Toda treba je v tej stroki še mnogo pouka; to dokazujejo žal premnogi naši sadonosniki in premože goline. Zato je pač nujno treba, da se vsak, ki ima le količkaj zemlje, temeljito začne baviti z vsemi tozadevnimi vprašanji. Podružnica vabi k zborovanju tudi neude. Predavanja o sadjarstvu se bodo nadaljevala.

Triletni tečaj za gojitev in pisanje perutnine. Da se odpomore občutnemu pomanjkanju dobrih pitanih živali, se je odločil odsek za perutninarstvo Kmetijske družbe v Ljubljani, da priredi nalašč za svoje člane in tudi nečlane, ki se z to panogo zanimajo, v času od 2. do 21. dec. t. l. poseben tečaj za gojitev in pisanje razne perutnine. Tečaj ima namen pokazati teoretično in praktično, kako se mora s perutnino ravnati, jo

pravilno pitati in zaklati ter pripraviti za trg ter prodajo. Otvoritev tečaja bo dne 2. decembra ob pol 11. uri in sicer v valilni centrali odseka Linhartova ulica 9 v Ljubljani. Predaval bo priznani strokovnjak perutninarstva, kmetijski referent g. Zupanc iz Maribora. Popoldne ob pol 14. do 17. ure bo poleg teoretičnega tudi praktični pouk o pisanju okoli 200 komadov razne perutnine, ki jo je odsek nakupil s pomočjo prispevka banske uprave v ta namen. Zvečer lahko vnanji tečajniki odpotujejo. Isti tečajniki se potem zberejo dne 10. decembra ob istem času in na istem mestu. Na ta dan bodo zopet predavanja in praktične vaje. Končno se zberejo tečajniki še dne 20. decembra ponovno na zbirališču, kjer se bo predavalo za razkazovanje pravilno klanje živali in priprave za prodajo. Naslednji dan si tečajniki ogledajo še perutninarsko farmo g. Goloba na Lesnem Brdu pri Vrhniki. Za tečaj se je prijavilo do torka dne 25. novembra in sicer na tajništvo odseka pri Kmetijski družbi v Ljubljani. Odsek bo poskrbel, da dobe tečajniki hrano opoldne brezplačno. Najrevnejšim in oddaljenim se bo povrnila tudi polovica voznine.

Gospodinjski tečaj pri Sv. Juriju ob Šč. Tukajšnje bralno društvo priredi od 1. decembra do 1. marca trimesečni gospodinj-ski tečaj v hiši gospoda Dermota v Biserjanah, katerega se lahko udeležijo dekleta stara od 16 let naprej iz domače župnije, pa tudi iz drugih bližnjih krajev. Udeleženi se naj takoj zgledajo v kaplaniji, ker bo število sprejetih omejeno. Starši, privoščite svojim hčeram malo gospodinj-ske izobrazbe!

Zadruga za rejo perutnine v Mariboru odda v plemenske svrhe nekaj letošnjih štajerskih petelinov in sicer 5 grahaste in 1 rujave barye. Petelini so potomci dobrih jajčaric in so na razpolago pri gospodu Birtič Ernestu, gostilničarju v Mariboru. Ob brodu 2, restavracija pri mestni klavnici.

Marenberg. V nedeljo dne 23. novembra pride k nam nadrevizor gospod Vlado Pušenjak in bo po službi božji imel predavanje v župnišču, ker bi Kmetiska zveza tudi za te kraje rada ustanovila svoj krajevni odbor in tako lažje pomagala našemu kmetickemu stanu v njegovih potrebah. Zato, kmetje in gospodarji, če si želite dobro, pridite na zborovanje, kajti v slogi je moč!

Tinje na Pohorju. Lani je bila pri nas na osnovni šoli kmeticko-nadaljevalna šola, katero je obiskovalo do 15 naših fantov. Letos pa bo ta šola že drugo leto in sicer ob nedeljah popoldan. Kmeticko-nadaljevalna šola

ni nikomur v sramoto in zasmeh, ker nobenemu ne škoduje, če izve tudi kaj več iz živinoreje, iz kmetijstva, gozdarstva, vinogradništva itd., da ne omenim še kaj iz računstva, kakor merjenje desk, plohov. Radi tega, fantje, pridite ob nedeljah! — Otvori se tudi gospodinj-sko-nadaljevalna šola za dekleta, ki se bodo učila kuhanja, šivanja, ročnih del za domačo uporabo. Ves pouk je brezplačen in se tudi pozneje ne bo zahtevalo kakšnega plačila. Namen kuhanja je, da se iz priprostitih kmetickih pridelkov pripravi okusna jed. Poučevala bo gđ. učiteljica Leb-nova iz Slov. Bistrice vsako nedeljo po maši. Tudi dekleta pridite!

Gotovlje. (»Kmetovalec«) Dne 1. novembra t. l. je minilo 40 let, odkar je bilo ustanovljeno društvo »Kmetovalec« v Gotovljah. Zato se je letos vršilo istočasno in na istem kraju slavnostno zborovanje za 40letni ob-stanek našega društva, katero je pred 40 leti začelo orati kmetiske samopomoči, izobrazbe in takrat še tako potrebne narodne probuje. Slavnostnemu zborovanju je predsedoval prvi predsednik in ustanovitelj Goršek Anton, kateri je bil po preseljenju letos ponovno izvoljen društvenim predsednikom. Slavnostni govornik gospod Petriček Anton, častni član društva, je v slavnostnem govoru orisal delovanje društva in kmetijstva, katere naj bi krepko podprlo pomlajeno društvo »Kmetovalec«. Med prosto zabavo se je razlegalo pe-tje, katerega je društvo ves čas svojega ob-stanka skrbno gojilo. Nastopil je moški zbor Sadjarske podružnice pod vodstvom gospoda Šolskega upravitelja g. Senica in mešan zbor pod vodstvom društvenega predsednika. — Pred 30—40 leti so polnila poročila društva »Kmetovalec« predale nam vedno ljubljene-ga »Slovenskega Gospodarja«, zato naj zvedo njegovi bralci, da društvo še živi in ob 40-letnemu jubileju vstaja pomlajeno v pomoč in izobrazbo kmetijstvu, stebru države in do-movine. — Gotovljski.

★

Za obstoj naščega vinar-siva.

Ivan Šerbinek, načelnik Kmet-ske zveze, je g. ministru financ ob pri-liki njegovega prihoda v Maribor dne 12. novembra t. l. izročil spomenico o tem, kaj je treba ukreniti glede ubla-ženja vinske krize in obstoja našega

DR. O. ILAUNIG:

TATENBAH

ZGODOVINSKA POVEST.

Tako sta se ločila — bilo je zadnje svidenje. Ona, nekdanj tako pogumna žena je ob pogledu na moža, ki ga je ljubila, zgubila moč nad svojimi čustvi. Ne samo, da mu ni mogla dati tolažbe, je celo sama iskala utehe. On pa, ki so ga vedno smatrali za omahljivca, je kazal odločnost in po-gumnost ter je bil pripravljen tudi na najhujše.

Vrata ozke celice so se zaprla za njo, grofica Zrinjska je bila zopet sama. Nekaj hipov je bila mirna, kakor da bi še enkrat hotela doživeti ves prizor. Nato pa se je začela tresti na celem telesu, ustnice so se ji krčevito nagubale, padla je na svoje skromno ležišče in v potoku solz je dala duška neizmerni bolesti, ki ji je polnila srce.

...

Tako se je nagibala usoda grofa Tatenbaha k svojemu koncu. Njegova zvesta soproga pa tu-di v najbolj neugodnem položaju ni obupala,

48

marveč je zaupala v Boga. Da bi tudi cesarjevo srce naklonilo k milosti, je sklenila potovati na Dunaj ter cesarja prositi na kolenih tako dolgo, dokler ne sliši iz njegovih ust besede milosti za nesrečnega soproga.

Bilo je v Fronleithnu, severno od Gradca, kamor je došla grofica Tatenbahova dne 25. novembra 1671. Pater Emerik ji je pisal z Dunaja, da je sedaj čas potovati na dvor ter prositi ce-sarja za milost ter da je za to sedaj dosti upanja.

Grofica je pobrala vse dragocenosti ter je od-potovala s sinom Antonom, s svojo spremljeval-ko Marijo Coleta in s strežnikom Tarrodyjem proti Dunaju, da tamkaj poskusi vse, kar je le bilo mogoče, za rešitev svojega soproga.

Prenočiti je hotela v župnišču. Ko je šla pred večerom v cerkev, da najde v molitvi tolažbe v trpljenju in moči za izvršitev svojih plemenitih sklepov, jo je že čakal pri cerkvenih durih strež-nik Tarrody, ki je bil videti zelo razburjen.

Grofica je to takoj opazila, zato vznemirjeno vpraša:

»Kaj ti je, Tarrody, ali se je morda mojemu sinu kaj pripetilo?«

»To ne, presvetla gospa,« odvrne strežnik ves bled, »toda v župnišče sta ravnokar došla dva go-

Lepe tiskovine

za trgovce, obrt-nike, urade, kakor tudi večbarvne ra-zglednice, barvo-tiske in druge v svojo stroko spa-dajoče tiskavice v latinici in cirilici

izvršuje

hitro, solidno in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila

v Mariboru

Roroška c. 5

Čekov. račun št. 10.602

Telefon interurb. št. 2113

